

žalobou navzájem), a nelze souhlasiti s nižšími soudy, že by pouhým uplatněním námitky započtení nastaly již následky zahájené rozepře. Nejvyšší soud nemá důvodů, aby se v této příčině odchýlil od dosavadní stálé, po celou dobu platnosti nového civilního soudního řádu zachovávané praxe a aby obnovil usnesení prvního soudu, spočívající na opačném právním názoru. Dovolací rekurs musil býti proto zamítnut.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 5. ledna 1926 R I 1054/25.*) Dr. Grešl.

Dávce z majetku přísluší pořadí přednostní jen tehda, jsou-li předloženy v přihlášce nebo při roku rozvrhovém doklady o tom, že běží o dávku z majetku, vypadající na prodanou nemovitost, a kolik činí čistá hodnota této nemovitosti zjištěná ke dni 1. března 1919 (§ 62 zákona ze dne 8. IV. 1920 č. 304 a § 210 exek. řádu).

Důvody nejvyššího soudu:

Co se týče dávky z majetku, jest mylným názor rekurentčin, že si exekuční, pokud se týče rekursní soud mohl sám čistou hodnotu prodané nemovitosti ke dni 1. března 1919 zjištěti a podle toho přihlášenou dávku z majetku v mezích §u 62 zákona o dávce z majetku ze dne 8. dubna 1920 č. 304 Sb. z. a n. vytknutých, to jest do 30% zjištěné čisté hodnoty v přednostním pořadí z nejvyššího podání přiřknouti. Provésti ukládací řízení ohledně dávky z majetku, oceniti za tím účelem majetek a zjištěti jeho čistou hodnotu, jsou povolány orgány finanční správy (§§ 34, 38 č. 6 a §u 39 uvedeného zákona o dávce z majetku) a nikoli soudy (§ 6 popl. zák.). Proto bylo na berní správě, pokud se týče finanční prokuratuře (§ 210 ex. ř.), aby přihlašující dávku z majetku nebo při rozvrhovém roku předložily doklady, z nichž by šlo na jevo, že se jedná o dávku z majetku, vypadající na prodanou nemovitost a kolik činí čistá hodnota této nemovitosti, zjištěná ke dni 1. března 1919, aby měl soud podklad pro to, že přihlášená dávka z majetku 30% zjištěné čisté hodnoty nemovitosti nepřevyšuje a že jí tedy požadované přednostní pořadí přísluší. I když se vezme za to, že z přihlášky, pokud se týče z přiloženého k ní výkazu nedoplatků vyplývá, že přihlášená dávka z majetku se týká pro-

Pozn. red. To je ovšem velmi pohodlné, ale není to »důvodem«. Nejv. s. měl by přece jednou vypořádati se věcně s vývody, jež byly právě proti tomuto jeho názoru s druhé strany uvedeny.

dané nemovitosti, nebylo v přihlášce vyhověno požadavku ohledně předložení dokladu o zjištěné čisté hodnotě nemovitosti. Tento doklad předložen nebyl. Vzhledem k tomu (§§ 210 a 214 ex. ř.) nebylo lze ani dávku z majetku z nejvyššího podání přikázati a vytýká rekurentka její nepřířčení neprávem.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. prosince 1925, č. j. R I 975/25.

Odpovědný redaktor není sprostěn povinnosti uveřejniti opravu podle §u 19 zákona o tisku, připouští-li oprava též některé skutečnosti v článku uvedené a neopravuje jich; jestliže jsou tyto skutečnosti, článku i opravě společné, uvedeny v článku v souvislosti se skutečnostmi i v opravě opravenými. Skutečnostmi jsou nejen události zevního života, ale i duševní děje.

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací, po veřejném líčení o zmateční stížnosti vznesené generální prokuraturou k zachování zákona, že byl porušen zákon v ustanovení §u 19 zákona o tisku rozsudkem okresního soudu v X. ze dne 27. dubna 1925, jímž byl obžalovaný J. K. podle § 259 č. 3. tr. ř. sprostěn obžaloby vznesené naň soukromým obžalobcem V. W. pro přešupek ve smyslu §u 21 zákona o tisku, a rozsudkem krajského soudu jako soudu odvolacího v X. ze dne 2. června 1925 č. j. To 218/25-4, jímž bylo odvolání soukromého žalobce z onoho rozsudku zamítnuto.

Důvody: Rozsudkem ze dne 27. dubna 1925 sprostil okresní soud v X. J. K. podle §u 259 čís. 3 tr. ř. obžaloby pro přešupek §u 21 zákona o tisku, protože prý obviněný jako odpovědný redaktor periodického tiskopisu S. H. odepřel otištění zprávy soukromým žalobcem V. W. zaslané nikoliv bezdůvodně. V rozhodovacích důvodech se uvádí, že oprava neodpovídá zákonnému předpisu, ježto neopravuje mnohé skutečnosti v článku tvrzené, naopak je připouští a dává jim toliko jiný výklad, tak prý na př. oprava nevyvrací skutečnost, že soukromý žalobce předložil opis účtu, nýbrž ji doznává, a dále v opravě výslovně se doznává ve shodě sč článkem, že se soukromý žalobce domáhal na městském úředníku, aby zápis o předložení opisu účtu nedával do protokolu. Jestliže prý opravovaný článek na základě skutečností v něm tvrzených vyslovuje úsudek, že soukromý žalobce vpašoval účet do schvále-